

Black Friday! Nagypéntek üzletnap?

4.

Választás decemberben

Az egyházkerületi választásokat december 14-én Kolozsváron tartják, a különböző tisztségekre november 30-ig kell a jelöléseket felterjeszteni. Az Esperesek Kollégiumának testülete arra kérte Kató Béla püspököt: vállalja a jelölést a következő mandátumra, hogy az elkezdett munkálatakat lehessen befejezni.

7.

Felújították a mezőbergenyei templomot

8.

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

ÜZENET

XXIX. ÉVF. • 22. SZÁM
2018. NOVEMBER 15.
ÁRA 1 LEJ

Kicsiny nyáj, nagy Pásztor

Lk 12,32

Megváltó Urunk, a jó Pásztor szívet melengető, biztató szavai ezek az ő félelmeiktől, nehézségektől meggyötört kicsiny nyájának. Kik vagyunk, kié vagyunk, és mi lesz az osztályrészünk? E kérdésekre kapunk választ az igében.

Visszaemlékszem gyermekkorom éveire, amikor szülőfalumban valaki tudni szeretett volna, ki vagyok, nem azt kérdezte, hogy hívnak, ki vagy, hanem kié vagy. Így korán tudatosodott bennem, hogy kilételem elsősorban hovatarozásom határozza meg: az, hogy milyen családba születtem, kik a szüleim, milyen vallású vagyok, és mi az anyanyelvem. | 2.

Nagy a templom, kicsi a gyülekezet. A hetven lelkes Sajószentandráson szórványközpontot avattak (8. oldal)

Fotó: Kiss Gábor

Lazul az egyházfegyelem?

Beszélgetés Kató Béla püspökkel

A családról szóló romániai népszavazás igencsak megosztotta a társadalmat. A referendum háttéréről, az eredménytelenség következményeiről beszélgettünk Kató Béla püspökkel.

– Hogyan érezte magát a püspök úr a népszavazás másnapján?

– Csalódott voltam. Arra gondoltam, hogy az ortodox egyház hatása sokkal erősebb. Abban bíztam, hogy mivel a kezdeményezés is az ortodox egyházhoz közel állók részéről indult, eredményes lesz.

– Ennyire gyenge a görögkeleti egyház?

– Az ortodox egyháznak a mindenkor hatalommal való kapcsolata hosszú időkre vezethető vissza. Csak akkor tudott eredményes lenni, amikor az államhatalommal karöltve politizált. Most bizonyos hatásokra ez a két különvált, és zavar keletkezett.

– Miért nem mentek el az emberek szavazni?

– A politika az elején még kiállt a család mellett, ám külső hatásra visszavonult a kampányból, és magára hagyta a kezdeményezőket. A médiának és a politikának nagy befolyása van az emberek életére. Világosan látszott, milyen óriási mértékben lehet manipulálni a társadalmat. | 3.

Tamagocsi-templom a Donát úton

Az új gyülekezeti ház felavatását és a templom fennállásának tízéves évfordulóját ünnepelte a kolozsvár-törökvgási gyülekezet október harmadik vasárnapján.

– Az ifjakkal és a nagycsoportos vallásosokkal foglalkoztunk aznap – válaszolta a vasárnap délelőtti hálaadó ünnepségen kérdésemre dr. Bibza Gábor kolozsvár-törökvgási lelkipásztor. Kíváncsi voltam ugyanis, hogy csütörtök este – amikor az új gyülekezeti ház mellett mentem el – miért égték a villanyok az épületben.

A gyülekezeti alkalmak azonban nem merülnek ki a csütörtök esti együttlétekből: kedden a kis-, szerdán a közepes vallásos csoportnak tartanak órát. „Ezenkívül a hetedikeseknek kátéelőkészítőt tartunk. Próbáljuk összeszedni a gyerekeket a környékről, és felkészíteni őket arra, jöjjenek majd konfirmálni. Külön foglalkozunk az elsőéves és a másodéves konfirmandusokkal. Ugyancsak hétköznap tartjuk a nagyoknak az ifit, egészen 25-26 éves korig, valamint a kicsi ifit. Ez utóbbit elsősorban a kátésoknak, próbáljuk bevonni őket a gyülekezeti életbe, elérni azt, hogy ne csak a kötelező kátéórára jöjjenek el, hanem a templomba és más gyülekezeti alkalmakra is” – ezt már a gyülekezet beosztott lelkipásztora, Kristály László magyarázza. | 5.

Tanulságos igék a példázatokról 13.

Mit teszel tálentumaiddal?

Amikor Jézus e példázatot elmondta, közel voltak Jeruzsálemhez. A tanítványok úgy gondolták, már közel van Isten országa. Jézussal végigjárták az országot, olyan dolgokat láttak, amikről nem is álmodtak. Azt látták, hogy ahol a Názáreti megjelent, ott megszabadultak az ördögösök, meggyógyultak a betegek. A tanítványok úgy gondolták, a küzdelem már a dicsőséges befejezéshez közeledik. Jézus elindult Jeruzsálem felé, és a tanítványok szerint eljött a döntő pillanat, a végső győzelem órája. De Jézus tudta, hogy ő a szenvedés, a Golgota felé indul. Tudta, még sokat kell szenvednie, mielőtt a dicsőségbe bemenne, tudta, hogy az ő halála után még tovább folytatódik a bűn uralma. Az a két-ezer év, ami azóta eltelt, bizonyította ezt.

Jézus készítgeti a tanítványokat küldetésük beteljesítésére. Munkába állítja őket: sáfárkodjatok, dolgozzatok! Miért választja Jézus épp ezt az utat? Azért, mert ha valakinek dolgozunk, akkor közben állandóan rá gondolunk. Ha engem Jézus beállít az ő munkájába, ha naponként megkapom a munkaadagomat, akkor szüntelen kapcsolatban vagyok vele.

E példázatban Jézus minket maga elé hív, hogy kiadja nekünk a munkát. Éppen úgy, ahogy a gyárban a mester reggel kiadja a munkát. Jézus mindenkinek munkát ad, neked és nekem is. Utána pedig érkezik a parancs: indulj annak elvégzésére. Mindez lehetetlenné teszi számunkra, hogy kimentsük magunkat, és azt mondjuk: én csak kis csavar vagyok e szerkezetben, mit tudok én tenni Isten ügyéért? Jézus azt mondja: mindenki kapott tálentumot. A kérdés: mi az, amit minden szolga kapott? Először is az, hogy Isten szemében mindenki értékes. Ő mindenkire értékeket bízott. Az, hogy mindenkiért vérét adta, rendkívüli értéket kölcsö-

nöz életünknek. Isten gyermekei vagyunk – ez a legnagyobb tálentum. Ha ezt egyszer valaki megérti, akkor a felebarátjára, a munkatársára, de a koldusra is úgy fog nézni, hogy az is értékes ember. Ha ezt érzem, soha nem lehetek közömbös másokkal szemben. Ők azok a tálentumok, akiket Isten reánk bízott: hogy szeressük őket, bizonyoságot tegyünk nekik, tanítsuk, vigasztaljuk őket.

Ezek után vizsgáljuk meg a szolgálakat és próbáljuk felfedezni, vajon melyikben ismerjük fel magunkat. Ott vannak először is a jó szolgálak, akik jól végezték munkájukat, és a kapott tálentumokhoz újabbakat szereztek. Ők nem a jutalomra gondoltak, amikor kereskedni kezdtek. Hiszen a gazda semmi jutalmat nem ígért nekik. Tudták, hogy sem a kapott, sem a szerzett tálentumok nem az övék, mert a gazda vissza fogja venni azokat. Miért dolgoznak akkor e szolgálak? Egyszerűen azért, mert hűségesek a gazdához. Tudják, hogy gazdájuk jó ember, szereti őket, ezért nem tehetnek mást, minthogy dolgoznak neki. Nem a maguk javát nézik, hanem felebarátaik üdvösségét tartják szem előtt. Ez fontos gondolat: senki se legyen azért keresztyén, mert az jó üzlet.

Később kiderül, érdemes volt a gazdának engedelmeskedni, szolgálni. Mert megkapják a legnagyobbat: az lesz jutalmuk, hogy ezzel a gazdával örökre együtt maradhatnak.

Végül ott van a harmadik szolga, aki nem dolgozik, nem kereskedik, hanem azt mondja: úgysem érdemes. Nem könnyű megérteni e szolgálak a viselkedését. Érdekes és bonyolult ember. Két döntő vonása van. Először is figyelő típus, olyan, aki mindent kívülről szemlél. Annak a típusa, aki hallgatja a híreket, olvassa az újságot, és azt mondja: Isten igazságtalan, kegyetlen és kiszámíthatatlan. Ott is akar aratni, ahol nem vetett. A második vonása az, hogy gondosan meg-

„Egy útra készülő ember előhívatta szolgálait, és rájuk bízta vagyonát. Az egyiknek öt tálentumot adott, a másoknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet.”

(Mt 25,14–15)

őrzi a rábízott kincset. Ezzel elismeri, hogy minden a gazdáé, neki mindenre joga van. Az ilyen típus hiszi azt, hogy van Isten, elismeri, hogy őt tisztelni kell, ezért vallásra is szükség van, sőt még egyházra is. Az ilyen egyháztag hűségesen fizeti az egyházfenntartói járulékát. De utána azt mondja: ezzel az Istennel nem tudok mit kezdeni, nem leszek aktív tagja a gyülekezetnek, nem fogok szolgálni, nem fogok bizonyoságot tenni. De a keresztyén hagyományt megtartom. Sajnos sok ilyen ember van.

Jézus viszont radikálisan elutasítja ezt az álláspontot. Lukács evangéliumában azt mondja a gazda: a te szádból ítélek meg, gonosz szolga. Mintha azt mondaná: most úgy érvelek, ahogy te. Féltem tőlem, mégsem vettél komolyan, különben szembeszálltál volna velem. Azt mondtad volna: tiltakozom az ilyen gazda ellen, aki ott is akar aratni, ahol nem vetett. Ha szakítottál volna velem, az becsületesebb lett volna.

Csak kétféle álláspont létezik: vagy a tagadás, vagy a követés. Vagy elhajtod a tálentumot, vagy kereskedsz azzal. E szolga a harmadik utat választotta, és ez nem lehetséges, mert vagy nem jelent semmit számunkra a hit, vagy pedig mindent jelent. Istentől csak úgy lehet kapni, ha kész vagyunk neki engedelmeskedni. Ha mindazzal sáfárkodunk, amit adott. Így megtapasztaljuk szeretetét és kegyelmét. Fogadjuk el a nekünk adott tálentumokat, sáfárkodjunk azokkal addig, amíg bemelegyünk az ő dicsőségébe.

| LŐRINCZ ISTVÁN |

Kicsiny nyáj, nagy Pásztor

1. | Éppen ezért először azt kell megállapítanunk, kié vagyunk. Hadd hívjuk segítségül e kérdés eldöntésében a Heidelbergi Kátét: „Mind testestől, mind lelkestől, akár élek, akár halok, nem önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és Megváltómnak, Jézus Krisztusnak tulajdona vagyok...” Nincs annál nagyobb vigasztalása lelkünknek, mint annak a tudata, hogy a mi Megváltónkhoz tartozunk. Ennek bizonyosságában már nem is olyan keserves a tudat, hogy milyen kicsi az ember, és kicsiny az a nyáj, ahová tartozunk, hanem annak öröme tölti be szívünket, hogy az Úr tulajdonának tekint minket. Mert valójában nem az a baj, hogy kicsinek és nyomorultnak érezzük magunkat, hanem azzal van a baj, hogy nem látjuk Istent olyan nagyinak, mint amilyen ő valójában.

Aki erős, hatalmas, annak semmitől sem kell félnie. Az egyház, az ő nyája sem befolyásban, sem hatalomban nem erős, kevesen is vagyunk. És e kicsiny nyáját sok farkas veszi körül. Számítalan ellenséges támadásnak vagyunk kitéve. Gyengeségünk sok mindenben megmutatkozik, és a világ részéről érkező el-

lenségeskedés oka sokszor az, hogy e nyáj olyan kicsiny.

És mégis, e kicsiny nyájnak nagy Pásztora van, aki úgy szereti azt, mint önmagát, hiszen élete árán szerezte meg. Ismeri, gondoza és vezeti, bármennyi veszély támad. Kicsiny és gyenge ez a nyáj, de mégis erős, mert erős Pásztora van.

Ha alaposabban megvizsgáljuk, kik azok a bibliai személyek, Isten választottai, akiket keresztül nagy dolgokat cselekedett, láthatjuk, hogy „nagy emberek” viszonylag kevesen vannak e társaságban. Gondoljunk Dávid és Góliát harcára, a midianitáktól való félelem miatt rejtőzködő Gedeonra, Betlehemre, Jézus szülőfalujára, amely a legkisebb volt Júda fejedelmi városai között, és sorolhatnánk tovább. Olyan személyek és közösségek, akik nem tartották nagyinak magukat, Isten viszont kegyelmébe fogadta őket, és nagy terveket valósított meg általuk.

Nem az a kérdés, hányan vagyunk, mekkorák vagyunk, hanem az, hogy mire számíthatunk, ki van velünk. Pál apostollal együtt kérdezhetjük: ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? És Bethlen Gábor fejedelemmel együtt válaszol-

hatunk: bizonyára senki. Ha Isten velünk van, és mi vele, akkor mi mindig többségben vagyunk. Vessünk el tehát minden félelmet, mert többé nincs erre ok. A juhoknak csak egy dologtól kell félniük: el ne kóborogjanak a Pásztortól. Minden másról ő gondoskodik.

Maradjunk a nyájban, ahol mindenki fontos és értékes. Törődjünk egymással, vigyázzunk közösségünkre. Mivel kicsiny nyáj vagyunk, folyamatos oltalomra és bátorításra van szükségünk. Ezt meg is kapjuk az igében, hiszen Isten tudja, mire van szükségünk.

E nyáj mindig kicsiny volt, most is az, mégis nagy biztonságban menetel át a történelmen, mert van hűséges Pásztora. A nyáj kicsi, de az akol, az üdvözültek serege nagy. Éppen ezért a nyáj abban a bizonyosságban él, hogy elnyeri majd a királyságot is, mert az Atyának úgy tetszett, hogy éppen ennek adja át egykor az uralmat. Amikor ismét megjelenik, vele együtt uralkodnak megváltottai.

A kicsiny nyáj ellen minden oldalról vihar tornyosul. Úgy tűnik, az majd végez is vele. De Istennek az akarata az, hogy népe megmaradjon. Valóban mindennel felér az a tudat, hogy e kicsiny nyájhoz tartozunk, és az a feladat, hogy vele együtt végig kitartsunk a nagy nyomorúságok súlya alatt. Kicsiny a nyáj, de nagy a Pásztora, nagy az akol, és nagy lesz az örökség.

| JAKAB ISTVÁN |

Lazul az egyházfegyelem?

1. | Jól összekavarták az emberek fejében a gondolatokat. Félrelejtett dolog, hogy az egyszerű emberek ki vannak szolgáltatva az ilyen jellegű kommunikációnak.

– Az RMDSZ nem biztatott az igen szavazatokra. Ezzel is magyarázható, hogy a magyarok nagyobb arányban hiányoztak az urnák elől?

– Az embereket nehéz egy ügy mellé állítani, nagy erőfeszítést igényel elvinni őket az urnák elé. Most ráadásul az üzenet az volt, hogy ez nem a mi ügyünk. Ilyen körülmények között az arányaiban kevés erdélyi magyart hamar lebeszéltek a népszavazáson való részvételről. Így aztán felmentették attól a felelősségtől is, hogy foglalkozzon e kérdéssel.

– Miért jött át úgy, hogy „ez nem a mi ügyünk”?

– Mert a média ezt közvetítette a magyar emberek irányába is. Sajnos az egyház nem volt elég hatékony, hogy meggyőzze az egyháztagokat a részvételre. Mindegy, ki a kezdeményező, mert ha a hívő keresztyént megkérdezik erről a problémáról, akkor neki minden körülmények között kötelessége véleményt nyilvánítani. Amikor sokan azt mondták, ez nem a mi ügyünk, akkor hamis álláspontot képviseltek. Ugyanis nem vala-

mi elvont dologról kérdeztek meg, hanem arról, hogy a Szentírás alapuló hitvallásaink értelmében az élet bizonyos kérdésében hogyan vélekedünk. Különben biztos vagyok abban, hogy az erdélyi magyarok nagy része a Szentírás alapján gondolkozik. De hogy mégsem nyilvánított véleményt, ez a manipulációnak az eredménye.

– A bukaresti amerikai nagykövet, Hans Klemm az Elie Wiesel Múzeumban dicsérte a társadalmat és kijelentette, a románok a tolerancia mellé álltak. Ennyire fontos volt a Nyugat számára, hogy a népszavazás ne sikerüljön?

– Azt állítani, hogy a népszavazás sikertelensége a magas fokú demokráciának a következménye, enyhén szólva csúsztatás. Amiért sokan távol maradtak, nem azt jelenti, hogy tudatosan tettek, hanem az előbb említett manipulációnak a hatására. Tény, hogy Románia az uniónak a legnagyobb ortodox többségű állama, ezért fontos a nyugati vezetésnek, miként vélekedik e kérdéssel. Az egyetlen megoldás az áhított eredményhez – mármint hogy az emberek elfogadják az egyneműek házasságát – az volt, hogy a szavazókat különböző indokokkal távol tartsák az urnáktól. A szlogen pedig az lett, hogy az embereket nem lehet megvezetni, mert azok mindenképpen

toleránsak. A kérdés csak az, hogy amennyiben később az emberek szembesülnek a valósággal, miként fogja az megosztani a társadalmat, és milyen feszültségekhez vezet majd.

– Nemcsak a hívek kezelték felületesen a kérdést, hanem a lelkipásztorok közül sem ment mindenki szavazni. Egyesek szerint már nincs tanfegyelem az egyházban. Valóban így van?

– Az egyház vezetősége a zsinat által megfogalmazott bioetikai kérdésekről szóló tanítást újra kiküldte a gyülekezeteknek. Sajnos több helyen ezt fel sem olvasták. Ez jelzi, hogy egyes lelkipásztorok is úgy gondolják: ez nem vonatkozik rájuk. Ha pedig így van, akkor egyértelmű: nem vesszük komolyan hittételeinket, a Szentírást. Ez esetben hiába ünnepeltük a reformáció 500. évét, mert igenis lazul a tanfegyelem. Ennek súlyos következményei lehetnek a későbbiekben. Mert ha a kisebbségben élő református egyházunk bizonyos kérdésekben eltérően kezd el nemcsak gondolkodni, hanem cselekedni is, akkor ennek megosztottság lehet a vége. Így indult annak idején Hollandiában is a felaprózódás.

– Melyek lehetnek a következményei a referendum érvénytelenségének?

– A félretájékoztató közösség, amikor felébred és észreveszi, mi történik körülötte, nagy meglepetésben részesülhet. Lassan a liberális világ által diktált folyamatok mentén történnek a dolgok, és oda jutunk – ezt a referendum másnapján máris hangoztatták –, hogy kijelentik: az egyházak vezetői által képviselt álláspont teljesen megbukott. Így aztán itt is minden szabad lesz, és minden „másfajta gondolkodást” lehet majd érvényesíteni, sőt törvényesíteni.

– A népszavazás megtépázta-e az egyházak tekintélyét?

– A világ legalábbis így tekint az eredményre. Egyesek szerint bebizonyosodott: az egyháznak nincs befolyása a társadalomra. Én azért nem egyszerűsíteném le ennyire. Ha ugyanis – bármilyen felekezetről legyen szó – szolgáló egyházként leszünk jelen a világban, akkor az soha nem fogja elveszíteni a hitelét. Az egyház hitelességét nem népszavazás dönti el. Ráadásul az egyetemes egyház ügye nem az emberen múlik, hiszen úgy valljuk: azt Jézus Krisztus igazgatja és tartja fenn a világ végezetéig.

| SOMOGYI BOTOND |

Többség – másság

Gondolom, minden kisebbségben élő társam átélte – talán nem is egyszer – azt a helyzetet, amikor egy magyar társaság rendezvényén megjelenik két-három többséghez tartozó személy, akik letelepedésük után kis idővel belekötnek a közelükben magyarul beszélőkbe, hogy miért csúfolják őket. Ilyenkor a megszólítottaknak az ijedt reakciója az, hogy szó sincs a csúfolásukról. Nem is tudták, kifélek-mifélek, egészen másról beszélgettek. De a többségi csak mondják a magukét, vagyis: idejöttek szeretettel barátkozni, együtt ünnepelni, szórakozni, és nem gondolták volna, hogy ezt kapják. Majd hozzátesszik: ne magyarázkodjanak, értenek ők annyit magyarul, hiába akarják őket átjelenteni. És fokozzák: amikor mások mondták, hogy mire számíthatnak, nem hitték el, de most, hogy maguk is megtapasztalták, tovább már nem tűrhetik stb.

A meglepetten védekezők bármilyen szövegére a válasz mindig a valahol valamikor (talán?) megtörtént sérelmeik végtelen felsorolása. Majd a végkövetkeztetés: bizonyítsák be, hogy nem őket csúfolják, azzal, hogy ezután az ő nyelvükön beszélgetnek, hadd értsék ők is minden szavukat. És az eredmény: néhány rossz szájizzal, többségi nyelven elmondott mondat után odacsapnak, nagyon megbüntetik őket, és ország-világ előtt bi-

zonyítékként lobogtatják tettüket, mint a kisebbségi gyűlölködésének és összeférhetetlenségének esetét. Ha csak megpróbálják semmibe venni a kötekedőket, és magyarul folytatják a társalgásukat, ezt is úgy értelmezik: lám, nemcsak, hogy nem hagynak fel a csúfolkodással, hanem még ki is rekesztik őket stb.

Ellenséges hatalom és elfogult bírák között nincs megoldás az ilyen helyzetekre. Sajnos ezt nagyon jól tudjuk. És az eltüntetésünkre-beolvasztásunkra törekedők is jól tudják. Ezért alkalmazzák olyan gyakran.

Azt azonban nem gondoltam volna, hogy ugyanezt a módszert alkalmazzák a hitünk és világnézetünk alapján összetartozó csoportjaink szétveréséhez. Ha ragaszkodunk ahhoz, hogy meggyőződésünk szerint használjuk legszebb szavainkat, értelmezzük és gyakoroljuk szokásainkat, akár a sákramentumainkat – gyűlölködőknek, kirekesztőknek (és még hosszan fogják sorolni, miféle szörnyetegeknek) leszünk beállítva. Az nem számít, hogy ők lopták el és értelmezték át a házasság, család, meleg szeretet, közösség szavainkat. Ha mi a hagyományos értelemben használjuk – szörnyetegeknek leszünk nyilvánítva.

Mert a cél nem e szavaknak az értelme, hanem a hagyományos gondolkodás és magatartás eltüntetése. Ha csak a szavak számítanak, nem tiltakoznának az ellen, hogy ahhoz hasonlóan, hogy mindenik „másságnak” megkövetelik a külön megnevezést, találjanak szebbnél szebb – de új – szavakat a „másságokkal” fűszerezett kapcsolatoknak.

| DOBAI LÁSZLÓ |

Black Friday! Nagypéntek üzletnap?

A Black Friday szerte a világon hihetetlenül nagy kasszasikert, vásárlási lázat, bevétel-többletet hoz a leárazással a nagyáruházaknak, de a kisebb üzlethálózatoknak is. A Fekete péntek (angol nevén Black Friday) a hálaadás napját (Thanksgiving) követő péntek elnevezése az Egyesült Államokban. Ott néhány évtizede hagyományosan a karácsonyi bevásárlási szezon kezdete. A kifejezés 1966-ban keletkezett, használata 2009-re vált általánossá. Mivel a hálaadás az Egyesült Államokban november negyedik csütörtökére esik, a fekete péntek így november 23–29. közé kerül.

Magyarországon első alkalommal 2013-ban tartották meg a kiskereskedelemben a Black Friday nevű akciót. A Klikkmánia.hu szemle-írója, Asztalos Levente a hatalmas árengedményekkel kecsegtető vásári parádéről idéz egy amerikai megállapítást. „Amerika az egyetlen hely, ahol az emberek eltapossák egymást pontosan egy nappal azután, hogy hálát adtak egymásért.”

Ennek magyar változata már régen megszületett: „az emberek adventben meleg csendet szeretnének, helyette hideg tumultust, tolongást kapnak.” Az USA-ban a karácsonyi vásárlási láz nyitányaként ünnepekl napon elsősorban az üzleti világ ünnepekl. Van is mit: a fogyasztói társadalom eredményes pénzkiszívó logikáját s ennek évről évre növekvő számaikat. A folyamatosan emelkedő kasszasikereket.

Álljunk meg egy szóra!

Nem tudom, ki hogyan van vele: nekem bántja keresztyén ízlésem, hitemet, hogy az amerikai világ egyik legnagyobb üzleti sikerét minden további nélkül, teológiai megjegyzés nélkül tudomásul vesszük. Nem tiltakozást igényelek, hanem szelíd, de határozott véleménynyilvánítást. Knox János megállt a skót és angol nemes-ség előtt, s reformátori nézeteinek a védelmében ki merte mondani: én Istennel egyedül is többségben vagyok!

Keresztyénként annak kinyilvánítását várnám, hogy semmi pénzért, semmi árleszállításért nem vagyunk hajlandók együtt úszni az árral és az árkedvezményel. A bibliai határo-

zottságot sehol sem látom. Vagy ennyire mindegy már minden? Ez lenne a nyugat-európai keresztyénség közönye, fásultsága, kritikátlan-sága közöttünk?

Európai vírus?

Nagypéntek a szent hét, azaz a nagyhét egyik üdvtörténeti mélypontját jelenti. Ugyanakkor a megváltás történetének a feltámadás felé fordító startpontját is. Az emberi természet történetének egyik legmegrázóbb leleplezését nevezzük nagypénteknek. Az Isten ellen hatalommal, törvénnyel, katonákkal, a kereszt tövében pedig kockajátékkal, sorsvetéssel, röhgéssel és szórakoztatással, meg Black Friday-i júdáspénzzel, megvehető áruval lázadó és lázító nap ez.

Angolul a megváltás minden emberi ész meghaladó paradoxonaként Good Friday-nek, Jó Pénteknek nevezett nap mégis ez. De nem üzleti megfontolásból. Akkor ennél sokszorosan több történt meg az emberiség megváltásáért, az édeni állapot jövődöbe helyezett realitásáért: egy meghalt mindenkiért, mert nagypénteken üdvtörténeti és világtörténeti fordulóponthoz érkezett Jézus története. Akkor vált ő a világ-mindenség engesztelőjévé. És Black Friday-nek is nevezi e napot a keresztyénség, mert ez a legszomorúbb nap, amikor Isten Fia szenved el az emberi gyűlölet, vallási vakság kiszolgáltatottságát, hogy a személyes elmúlásban is megbízható társunkká, Urunkká szegődhessen. Meglep, hogy annyi angol és amerikai, skót ösztöndíjon iskolázott magyar lelkészünk fülét, szívét nem üti meg e kifejezés. Vagy tán mégis? Akkor miért hallgatunk?

Business-blaszfémia

Ami Black Friday-en történik, az egyszerűen kereskedelmi blaszfémia, amit ha az üzleti világ külföldi és hazai haszonorientált korifeusai nem érzékelnek, akkor helyettük miért nem érzékeli ezt a paradoxont az egyházi hívő világ? Persze nyilvánvaló: az emberi tömegizléssel, amit még ráadásul kiváló üzletpszicho-

lógiai reklámeszközökkel jól meg is manipulálnak, nekünk, keresztyéneknek nincs semmi értelme versenyre kelniük. De hogy senki sem szölt e blaszfémia ellen – ez több mint megdöbentő.

Az meg egyenesen fájóan komikus, hogy az USA-ban e vásárlási láz éppen a hálaadás napja, a Thanksgiving után következik. A sok pulyka, amit milliószámra fogyasztanak el a hálaadás napján Amerika-szerte, ennyire rátelepszik a jóérzésre, lelki ízlésre? S ez a világ egyik legkeresztyénebb országában, ahol a lakosság-nak 76%-a így-úgy keresztyén. Vagy a modern-kori bálványimádás kereskedelmi esete forog fenn, amit úgyszintén észre sem vesz az újvilágbeli keresztyénség? Az aranyborjú imádása ennyire megfér az igaz Isten imádásával? Ez a 21. századi idolatrizmus (bálványimádás) egyik formája? A konzumvallás? A tárgyak imádása? S közben talán a szelfizés korszakában meg sem gondoljuk, hogy ehhez mennyire közel áll az önbálványozás, amit atyáink idolatrizmusnak neveztek el.

Jól tudják a reklámpszichológusok és a kommunikációs szakértők, akiktől csak úgy nyüzsög a világ: ahol nincs hit, ott teret hódít a tévhit. Azaz a modern kori bálványimádás, az önimádat, és a nyomában egyfajta fogyasztói „idiotizmus”. Legalább ha másként, e keményebb szavak fonákjáról vegyük észre, mennyire „feketepiac” a Black Friday. És legalább arra kapjuk fel a fejünket, hogy a mai businessvilág az üzleti haszon bálványa nevében vásárlógép-pé akar gyúrni-préselni minket.

Lutherrel tiltakozom

Tiltakozásaképpen Luther jut eszembe. A wittenbergi doktor egyszer bement az egyik szatócs boltjába, ahol amolyan 16. századi bevásárlóközpont módjára volt minden: keleti áru, nyugati termék, dél gyümölcssei. Fél óra múlva kijött, s nem vett semmit. Mire a tulajdonos utánaszölt: – De ön nem vett semmit! – Nem – hangzott a válasz –, de most már legalább tudom, mi mindenre nincs szükségem.

Black Friday idején messze elkerülöm az agyonzsúfolt, az egymást is agyontaposó emberek világát. Hálás vagyok Istennek, hogy már tudom, mi mindenre nincs szükségem. És ezt tudtam 10 éve, 20 éve is, mert úgy neveltek, hogy „kevésre van szükség, valójában csak egyre” (Luk 10,42). Az egyre, Black Friday Urára! Az egyebek majd megadatnak néktek.

Az ellen meg a lelkem berzenkedik, hogy a református világ egyik legsajátosabb ünnepekl, a nagypénteket, illetve a nevét, a Black Friday-t üzleti reklámmá, nyereszkesedési alkalommá tegyék. Mint ahogyan tiltakozik a lelkiismeretem az ellen is, hogy reformátorunk, Kálvin nevét divatcikkre vagy sörre nyomtas-sák. A stílus, az ízlés maga az ember. Én mindvégig azokkal tartok, akik különbséget tudnak tenni az élet szent és nem szent dolgai között, s a kettőt nem keverik össze semmilyen árzuhanás kedvéért.

Azért arra kíváncsi lennék, hogy nálunk hányan „szisszennének fel”, ha a Black Friday-t magyarul nevének neveznék, s így hirdetnék: Nagypéntek Üzletnap, itt a Business Nagypén-tek! Vagy már ez sem tűnne fel?

Tamagocsi-templom a Donát úton

Kettős ünnep a kolozsvár-törökvágási egyházközségben

1. | Továbbá minden kedden baba-mama bibliaórára is sor kerül, megtartják az asszonyok számára a nőszövetségi bibliaórát, és havonta egyszer péntek este a családi bibliaórát, amelyen külön foglalkoznak a szülőkkel és a gyermekekkel.

A sok együttlét természetesen nagy helyet igényel, de ez már adva van, hiszen a törökvágási gyülekezet hosszú évtizedek után idén ősztől már korszerű, többszintes gyülekezeti házzal rendelkezik. Az alagsorban az ifiseknek készült terem, a földszinten több terem várja a kátésokat, bibliaórákat, de a kialakított helyiségekben lehetőség van kiállítás szervezésére vagy tanácskozás, konferencia megtartására is. Az emeleten található a parókia, a tetőtérben pedig vendégszobák kaptak helyet.

Ennek az új gyülekezeti háznak a felavatására került sor a kolozsvár-törökvágási gyülekezetben, amely az ünnepi istentisztelet alkalmával egyúttal hálat adott Istennek, hogy a Donát úton épült Makovecz-templom immár tíz éve áll.

Az egyházközség különben 1980-ban alakult meg, nemsokára imaházzal is rendelkezett: a diktatúra legsötétebb idején engedély nélkül építettek istállóból imatermet egy iskola tőszomszédságában. Az 1989-es változások után külföldi segítséggel a gyülekezet telket vásárolt, de a megálmodott templom alapkövét a funari nacionalista városvezetés miatt csak 1998-ban tették le, a megépítésére pedig 2008-ig kellett várni.

„Tíz évvel ezelőtt már nyilvánvaló volt, hogy a templom nem elég a 2200 lelkes közösségnek. Ezért nekikezdünk a gyülekezeti ház építésének. A munka 2013-ban kezdődött és az idén fejeződött be” – mondja Bibza Gábor esperes-lelkipásztor.

A templomhoz szervesen kapcsolódó gyülekezeti ház azonban csak egy része annak az épületegyüttesnek, amelyet eredetileg Makovecz

Fotó: Kiss Gábor

A hálaadó ünnepelelejn Bibza Gábor esperes két gyermeket keresztelt meg

Imre tervezett. A négyszintes épület átmenetet képzett volna a templom és a hátul elképzelt öregotthon között – magyarázza Müller Csaba építész, a kolozsvári Makovecz-iroda tervezője. Részben az építkezés folytatásának gondolatát erősíti meg a lelkipásztor is, amikor úgy fogalmaz: „az óvoda és az öregotthon ma még az álmok világához tartozik”.

Az ünnepi istentisztelet alkalmával Kató Béla püspök elmondta: nem Budapest, Genf vagy Amerika javaslatára építünk ingatlanokat Erdély-szerte, hanem felsőbb, isteni parancsnak engedelmeskedünk, amikor templomokat

és gyülekezeti központokat tervezünk. Az élet védelmét azonban nemcsak a magasabb lakáskultúra, a modern berendezés biztosítja, hanem elsősorban a lelki közösség – figyelmeztetett a püspök.

A tamagocsi kis kijelzős kulcstartó, amelyen virtuális jószágot nevelgethetünk, enni-inni kér, törődést igényel, és állandóan csipog, ha baja van. Aztán szépen kiműlik, ha ezeket elmulasztjuk. „Ilyen tamagocsi a templom, a gyülekezeti ház és a lelki közösség is: ha nem gondozzuk, nem viselünk felelősséget érte, akkor elpusztul” – jelentette ki Kató Béla. „A tízéves évforduló egy fogadalomtétel is kell hogy legyen a gyülekezet számára: mi itt, a város szélén, akik az egyik legszebb kolozsvári templomba járunk, lelki közösséget fogunk alkotni” – hangzott el az 1Pét 2,5 alapján felépített prédikációban.

És hogy mi kellett az építkezéshez? „Mintegy 20 pályázat, 30 támogató cég, 600 ezer euró. Másképpen fogalmazva, rugalmas presbitérium, verejtéket fakasztó pályázatok, amikor a pénz elfogyott, adakozó és közmunkázó egyháztagok, bőkezűen adakozó cégtulajdonosok és végül az államhatárok ellenére egységes nemzetben gondolkozó magyar kormány és püspöki útkészítés” – mesélte az építkezés történetét Bibza Gábor, majd hozzátette, ezenfelül a csoda, hogy Isten mindig kirendelte a folytatáshoz szükséges anyagi forrást.

A lelkipásztor szerint a törökvágási gyülekezet álma valóra vált. Reménység szerint a közösség fontosnak fogja tartani a találkozást emberrel és Istennel, és így a templom és a gyülekezeti ház megtelik, a kihajtott lelki rügyek virágba borulnak, és gyümölcsöt teremnek.

Kérdés, hogy az ünnepen nem nagy számban megjelenő gyülekezet mennyire ismeri fel, hogy Kolozsvár egyik legszebb templomával és gyülekezeti központjával rendelkezve nagy lehetőség előtt áll: felelősséget vállalva lélekkel és tartalommal töltheti meg a felépült falakat.

Fotó: Somogyi Botond

A kolozsvári Makovecz-iroda által tervezett gyülekezeti ház szeretettel várja a törökvágási híveket

Kereszt(yén)rejtvény

	EGYES !	VOLTAIRE MŰVE	TOJÁS-LEPÉNY	LIBA-TOLLAK !	EZEN A HELYEN	SZNÓ VOLT (MARGIT)		FÉLBE !	NEHÉZ FÉM	TALÁL	ADAT-LAPOK !	DAL-JÁTEK	BEC. GÁBOR	JUTTAT	BETEG-SÉG	RÓMAI EGYES	TAJTÉK	CSERNA-TONI VÁR	HAJÓ-RÉSZ	BEC. TITANILLA
MÉRTÉK-TARTÓ							1													
2	3						Z	CSÖKKE-NŐ SZINT EL-BOCSÁJT								ELEKTR. MÁRKA BEC. ALBERT				
RÓMAI 1049			BAROMFI-KETREC DÉL							KUTYA PUSZTÍT				ÁRENGED-MÉNY MAGYAR VÁROS						
ÚTRA KEL				OROSZ FÉLSZIG. GÖRÖG NOB-JEL					... BERBEN NYEL-DEKLÓ						LITER HORDÓ-NYILAS					
... MARUT (TRAVEN)			JÁTEK (ANG.) KENŐ-ANYAG					OLASZ HÁRMAS KARCSÚ					GABONA-NÖVÉNY JOGÁSZ (GYÖRGY)							
TESLA	ROVAR TESTR. BEC. ETELE				HÍM ÁLLAT															
A SZO-BÁBA		ALBÁN PENZ NÉMÁN INAL !				NÉMET NOB-JEL FÉL-CENT !				AFRIKAI ORSZÁG TEREM-FALAK !									NÉVELŐ	
OLASZ VULKÁN				PÁRDUC-MACSKA KÉRDŐ-SZÓ									NÉMET ÉNEKES-NŐ FELEKI !							
	T																			

Készítette CSATLÓS JÁNOS

Gasztrosarok

Csokoládékockás, sütőtökös muffin

Ha valamilyen különleges, finom őszi deszszertre vágyunk, akkor nyugodtan kísérletezhetünk a sütőtökkel. Nagyon sokféle variációban elkészíthető, különböző fűszerekkel és egyéb finomságokkal bolondíthatjuk meg. A csokoládé és a mézeskalácsfűszer a két legjobb hozzávalója lehet a sütőtöknek!

Hozzávalók (12 darabhoz):

30 dkg sütőtök, 15 dkg vaj, 15 dkg cukor, 2 db tojás, 1 plikk vaníliás cukor, 18 dkg liszt, 1 csomag sütőpor, késhegynyi szóda, briket, mézeskalácsfűszer (lehet külön is tenni bele pl. gyömbérport, fahéjat, őrlött szegfűszeget, szerecsendiót), 12 kocka 50 százalékos fekete csokoládé (ha narancsos, az még jobb), csipetnyi só

Elkészítés:

A sütőtököt szeletekre vágjuk, megtisztítjuk, és betesszük a forró sütőbe. Ellenőrizzük, hogy puhára süljön. Az égettebb részeit a héjával együtt eltávolítjuk, majd a szükséges mennyiséget botmixerrel pürésítjük. A sütőt előmelegítjük kb. 190 °C-ra. A vajat habosra keverjük a cukorral, vaníliás cukorral és a tojásokkal. A sütőtökös masszát a fűszerekkel ízesítjük, és a vajkrémhez adjuk. A lisztet elvegyítjük a sütőporral, a csipetnyi sóval, szóda briketjével, majd a sütőtökös masszába forgatjuk, és simára dolgozzuk. (A fűszereket a lisztbe is keverhetjük.) Egy 12 darabos muffintepszi mélyedéseibe papírfomákat vagy szilikonformákat helyezünk. A tésztát a formákba kanalazzuk, mindegyik közepébe benyomkodunk egy cikk csokit, és a muffinokat 20-25 perc alatt készre sütjük.

Humor

Passz

Az idős papbácsi életrésze szinte összenőtt a szintén koros kántoréval. Szombaton este kettesben kártyáztak. Hajnalig. Másnap az istentiszteleten a lelkipásztor áment mond az egyik imádságra, és bejelenti az éneket. Semmi. Még egyszer. Semmi. Felszól az orgonához: – Pista, te következel.

A karzatról: – Passz...

Disznóölő késsel

A lány, sokszor akarattalan lelkipásztor mellé a jó Isten energikus feleséget rendelt, és egymást kiegészítve öregedtek meg. Az egyik presbiteri gyűlésen, a parókián az idős lelkipásztor sehogy sem tudta keresztülvinni az akaratát: a presbiterek ellenkeztek, végül kiabálások, káromkodások verték fel a szoba csendjét. Ám a konyhaajtó kinyílt, a tiszteletes asszony megjelent egy disznóölő késsel, és megkérdezte:

- Miről vitatkoznak maguk?
- Semmiről, semmiről, csak megbeszéljük a dolgokat.

Megszületett az egységes határozat. Tudomásul szolgál.

Szamárral

A nyugdíjba vonuló öreg pap szerette volna fiát megválasztatni utódjául, de a gyülekezet másra szavazott. Kiköszönő beszédének az alapigéje 1Móz 22,5: „maradjatok itt a számmal, én pedig és ez a gyermek elmegyünk”.

(Kozma Zsolt professzor írásaiból / Eklézsia Humora)

Furcsa szekér...

Nem mindegy, mivel közlekedik az ember. Gyalogol, lovon vágat, netán autóval, repülővel, vagy éppen szekérrel. A szekér a kerék megjelenésével egyszerre terjedt el az őskorban. Egyházunk létének és működésének szemléltetésére gyakran találkoztam a hajó metaforával. Nemrég a szekér képe fogadott a beresztelki templom falára vetített képen. Egy kerekkel megrakott szekeret szeretne előmozdítani két ember. Húzná az egyik, és tolná a társa, de figyelmen kívül hagynak egy életbevágóan fontos részletet: a szekérnek négyzet alakúak a kerekai, ezért hiábavaló az igyekezetük. Pedig csak ki kellene cserélni a szekérderékből kivett négy „kerek” kerékre, és máris gurulna a szekér...

Mi az egyház? Hallom a Heidelbergi Káté válaszát az Anyaszentegyházról. Egyetlen szó az, ami az értekezleten mégis kiemelkedik a feleletből. Sógor Géza kányádi lelképásztor előadását hallgatom, miközben (újra?) megértem, hogy

Isten fia sereget gyűjt magának. Igen, magának gyűjt. Tehát én – mint egyházi munkás – kevés lennék e gyűjtéshez minden lelki ajándékom felhasználásával is. Nem tudok összegyűjteni egy gyülekezetet. Még összetartani sem. Zöld Imre tereműjfalu lelképásztor prédikációjában már előkészített bennem egy gondolatot: „Isten az, aki népét tudatlansága ellenére is megvédi Egyiptomban a népirtás és a beolvasztás szándékos, jól kitervelt fondorlatai ellen.”

Visszatérve a szekérmetaforához, elhangzott az előadás címadó kérdése is: mitől dőcög tehát az egyház szekere? Energiahiány? Vagy az adottságok ki nem használásának elpazarolt lehetőségei miatt? Nem láttuk, hogy a kocka helyett ott a raktérben a kerek kerék? A jól használható, lelki ajándékokkal megáldott gyülekezeti tag, aki csak ül az egyház szekérében? Pedig vele jobban gurulnának az ügyek, hiszen adottságánál fogva alkalmas erre...

Temérdek kérdés, amelyek megválaszolására kevés lett volna a beresztelki templomban tartott egyházmegyei lelkészértekezletünk alkalma. Mégis valamit kaptam attól a naptól. Talán kedvet az önvizsgálathoz. Már ez is megéri, hiszen a személyre szabott fejlődés első lépcsőfoka az önvizsgálat. Sőt a diagnózis felállítása. De ha meg is értettem, hogy mely területen kell fejlődnöm, a vetés ügyis magától nő. Automatikusan. Azaz nem magától, hanem attól, akiben „élünk, mozgunk és vagyunk”. Ezt jelenti a görög automaté kifejezés, s azt, hogy mozgás, élet van benne. Én vagyok az élet, mondja Jézus, és igen, tudjuk. Mégis jó újra hallani.

A reformációt elindító „hitvalló őseink” így láttak-e minket az akkori jövőben, amelynek mi most a főszereplői vagyunk? Egy Európában, ahol lassan újraértelmezni kényszerülünk a család fogalmát? Igen, még ekkor sem lehetünk reménytelenek. Hitünk és a káté szerint soha nem lehet reménytelen a keresztyénség. A török hódoltság idején testközlelől fenyegető félhold árnyéka ma másképpen vetül Európára. Mégis van remény, abban, aki „az ő seregét oltalmazza és megtartja”. És hiszem, hogy e seregnek tagja lehet bárki, aki belátja, hogy tálumait és képességeit egyetlen cél érdekében kapta: Isten dicsőségének szolgálata. És ha ez így tudományosan hangzana, idézzük magunk elé hétköznapi példaként az önzetlen, mások javát maga elé helyező egyháztagot. Lehet, kevés van belőle, de létezik. „Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak” (Mt 22,14).

A címben megnevezett szekér valóban furcsa. De azt mindenki belátja, hogy Krisztus is furcsán hatott a maga korában. Ahogy a világ mondaná: eltérő a normálistól. Az is lehet, hogy bolond, de vállaljuk. Mert az Istenről szóló beszéd bolondságnak hat annak, aki nem érti. Ez valami más, ezt nem értheti Júdás, csak a bűnbánó Péter vagy a térdre hulló Tamás. Jézus Istenről beszélt. Ma is róla beszél. Hallgassuk hát, mit mond egyházunk dőcögő szekeret illetően, hogy tovább tudjuk mondani, élni, és ha kell, kiáltani gyülekezeteinknek, Európának és az érdektelen világnak is.

| SZÉKELY LEVENTE |

A keresztyén ember felelőssége

Mezőfelében tartották a Maros-Mezőségi Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének (PSZ) őszi konferenciáját. A lelkészekkel, presbiterekkel megtelt templomban az ígét Pitó Antal nyugalmazott mezőpaniti lelképásztor hirdette. Jakab István esperes őszinte szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket, és *A szolgálat útja* című prédikációs könyvével ajándékozta meg a presbiteri szövetséget, amelynek elnöke, Gombos József beszámolót tartott az elmúlt fél év tevékenységeiről. A találkozót témája a keresztyén ember felelőssége a családban, a nevelésben, az iskolában volt, a cím a meghívott előadó mondanivalóját tükrözte. Ábrám Tibor miskolci református iskolaigazgató, a Tiszáninneri Református Egyházkerület főgondnoka a keresztyén nevelés értékrendjéről szolt, és biztató számadatokat mutatott be az elmúlt negyedszázadban fokozatosan gyarapodó és kiteljesedő református iskolahálózatról. Egyúttal hangsúlyozta: a Kárpát-medencében élő mintegy kétmillió magyar református számára a 2009-ben Debrecenben megalapozott egység nem csupán lehetőség, hanem az egyedüli létforma.

A PSZ konferenciáján a résztvevők megemlékeztek az 1956-os forradalomról, az igazságtalanul meghurcolt lelkészekről és egyháztagokról, kiemelten a falu azon három szülöttéről, akiket a legkegyetlenebb romániai munkatáborokba küldött a kizsákmányoló és hitetlen kommunista rendszer. Az emlékükre tavasszal felavatott pelikánszobor egyszerre utal az Anyaszentegyházhoz való hűségükre és a Duna-deltába való száműzésükre.

| ÁBRÁM ZOLTÁN |

Választás decemberben

Az idei egyházmegyei választások után az Esperesek Kollégiuma Parajdon tartotta első ülését. A választások eredményeképpen négy egyházmegyében van új esperes: Miklósi Mátyás Csaba (brassói egyházmegye), Veress Róbert (görgényi egyházmegye), Czirmay Csaba Levente (marosi egyházmegye), Vincze Csongor (tordai egyházmegye).

A választásokról szóló beszámolók után Kató Béla püspök elmondta: december 14-én Kolozsváron tartják az egyházkerületi választói közgyűlést, a különböző tisztségekre november 30-ig kell a jelöléseket felterjeszteni. A testület arra kérte Kató Béla püspököt: vállalja a jelölést a következő mandátumra, hogy az elkezdett munkálatokat lehessen befejezni. A püspök figyelmeztette az espereseket, hogy a nyugdíjkorhatár elérése miatt a hatéves mandátumból csak ötöt tud végigvinni, ezért még egyszer össze kell majd hívni a választói közgyűlést.

Kató Béla szerint az elmúlt mandátumban nem történt az egyházon belül szakadás, mindenki felé azt üzenték: senkit sem lehet az egyházból kilökní. Az intézményépítés pedig azért is fontos, mert kellenek azok a helyek, ahol a hívek összegyűlhetnek. Ezeket azonban nem elég megépíteni, be is kell lakni.

A püspök beszélt a református kollégiumok fontosságáról, az időotthonokról. Ez utóbbiból Kolozsváron két intézmény épül, de további időotthonok lesznek Sepsiszentgyörgyön és Székelyudvarhelyen is. Kató Béla fontosnak tartja, hogy a városi gyülekezetek ezen intézményekkel élő kapcsolatot ápoljanak. A testület megválasztotta két képviselőjét is, a kollégium elnöke Berszán István erdővidéki esperes lett, az igazgatótanácsi képviselő pedig Biró István küküllői esperes.

| EREK-HÍREK |

Felújították a mezőbergenyei templomot

Három és fél év munkálatainak lezárása után hálaadásra gyűltek össze a mezőbergenyei reformátusok. A szépen felújított templom újból otthona lehet a gyülekezetnek, amely a hálaadó istentiszteleten be sem fért a templomba.

Kató Béla püspök a Lk 17,11–19, a leprások meggyógyításának története alapján igehirdetésében párhuzamot vont a leprások gyógyulása és a megtérés között, ezzel is szemléltetve: bár csak egy ember tért vissza megköszönni Jézusnak, hogy meggyógyította, mégis minden esemény után vissza kell térnünk Jézushoz megköszönni a gyógyítást. A püspök hangsúlyozta: akit Jézus meggyógyított, annak új életet kell kezdenie. Vagyis a templom felújítása önma-

gában nem elég, ha a gyülekezet nem kezd új életet. A püspök arról is beszélt, hogy csak azon lehet segíteni, aki akarja, és aki kéri a segítséget. A templom felújítása csak a kezdet, utána Jézus közelségében kell lenni, hogy hálát adva tudjon a gyülekezet Krisztusban élni.

Igehirdetés után Jakab István maros-mező-ségi esperes köszöntötte a meghívottakat, majd Domahidi Béla mezőbergenyei lelkipásztor foglalta össze az elmúlt három év munkálatait. A lelkipásztor szerint, ha valaki szembesítette volna őket a munka mennyiségével, azt mondták volna, lehetetlen. De ami az embernek lehetetlen, Istennek lehetséges. A templom történetének ismertetése során Domahidi Béla

elmondta: a templomot 230 éve egy régi, középkori templom helyére annak köveit felhasználva emelték. De az ingatlant csak évekkel később sikerült befejezni, az utolsó ablakot az építés után hét évvel rakták a helyére, a padok is később kerültek be, a téglaszószek 1827-ben készült el. A felújítás során a régi mesterek kézigyét fedezték fel, akik egyszerűen, de igényesen dolgoztak. A jegyzőkönyvek több nagyobb mértékű felújításról, javításról számolnak be. A tanulmányok elkészítése után javították a tetőt, amelyet új cseréppel fedtek be, villámhárítót szereltek, de kicserélték a teljes villanyhálózatot, újravakolták a falakat, új csatornahálózatot építettek, új padlózatot tettek, javították a stukkódíszeket, karzatokazettákat, szószekekronát. Az ajtók mives felújítása, ablakok cseréje, lépcsők újrabeépítése után festettek és retusáltak, valamint a portikust is igényesen felújították.

A gyülekezet 2017-ben hét kisebb-nagyobb pályázatot nyert, de közben a hívek is megálíthatatlanul adakoztak és dolgoztak. A legnagyobb összegű támogatást a magyar kormány nyújtotta, a belső felújítás nagy része ebből a támogatásból valósult meg. A gyülekezet is példásan adakozott, összesen 97 400 lej gyűlt össze, de a lelkipásztor a gyülekezeti tagok közmunkáját is kiemelte, akik villanyszerelést, kőművesmunkát, állványok építését, famunkát is végeztek az összesen közel ezer közmunkanapból. A lelkipásztor külön megemléltette azt a több mint 400 asszonyt, akik a közmunkázóknak az ebédet főzték. Domahidi szerint szolgálata nagy teljesítménye volt ez az időszak lelki szempontból, az együtt munkálkodás, az összefogás élménye, Isten bámulatosan vezető kegyelmének a kézzel fogható átélése az, ami megmarad. Azt kérte, hogy a továbbiakban is ez legyen a legfontosabb a gyülekezet számára.

| KISS GÁBOR |

Szórványközpont Sajószentandráson

Kováts Ödönné Antal Anna, a település egykori tanítójának nevét vette fel sajószentandrási szórványgyülekezeti központ. Bár a gyülekezet önerőből nem tudta volna a régi iskola épületét felújítani, pályázatokból kapott támogatásból sikerült az épületet újra a közösség szolgálatába állítani.

A hálaadó istentiszteleten zsúfolásig telt meg az alig hetven lelket számláló gyülekezet temploma. Kató Béla püspök igehirdetésében elmondta: a szórványban különösen fontos, hogy a reményt éltessük. A közösségben nem tűnt lehetségesnek, hogy egy leromlott állapotú épületet újra használhatóvá tegyenek. Isten azonban apró csodákat tesz velünk, amelyeket észre kell venni.

Molnár Helén lelkipásztor szerint 2012-ben, amikor felszentelték a felújított templomot, önerőből tudták megjavítani. A felekezeti iskola viszont tönkrement. Néhány év után az Emberi Erőforrások Minisztériumánál a gyülekezet egy szórványközpont kialakítására nyert pályázatot, ahol együtt lehetnek a környék szórványmagyarjai. Idén november 25-én a Dési Ref. Egyházmegye gyermekeit gyűjtik össze, szórványtalálkozó lesz a kisgyermekeknek. A lelkipásztor a gyülekezeti tagok hozzájárulását emelte ki, sokan a munkájukat félretéve segítettek az udvar kialakításában: sajószentandrásiak, magyarberéteiek, sajóudvarhelyiek. „Amikor valmit nem magunknak építünk, hanem az Úrnak, akkor a munka nem hiábavaló” – fogalmazott Molnár Helén, aki a szórványközpont névadójáról szólva elmondta, a két világháború között tanította a község gyermekeit.

K. G.

Megújult a balázsfalvi templom

A helyi önkormányzat támogatásával, valamint saját alapokból megújult a balázsfalvi templom. A református közösség október 14-én hálaadó istentiszteletet tartott, amelyen megköszönte Istennek és a támogatóknak, hogy sikerült a templomot és környékét szebbé tenni.

Húsz éve végeztek utoljára felújítási munkálatokat a balázsfalvi templomon. Az ingatlan ez idő alatt megérett egy újabb szépítésre, amelyet a helyi önkormányzat támogatásával és saját forrásokból sikerült elvégezni. A hálaadó istentiszteleten Kató Béla püspök prédikációjában az özvegyasszony két fillérjének története alapján az áldozathozatalról prédikált. Elmondta, az adórendszer nem az embert nézi, Jézus azonban azt nézi, mi van a szívünkben. Az igehirdető szerint a szív nemcsak az érzelmek központja, hanem az akarat központja is, hiszen aki szívből adakozik, az akarja is azt. A püspök hangsúlyozta, egy templom felújítása áldozatot kíván, de ezt ki kell egészítenie Isten kegyelmének, csak ez teheti teljessé.

Kabai Ferenc lelkipásztor elmondta, a templom külsejét sikerült a legutóbbi munkálatokkal helyre tenni, valamint a kerítés frontvonalát is felújították, emellett a templom udvarán lévő szintkülönbségeket is egy szintre hozták. A munkálatokat saját forrásból, és a helyi önkormányzat támogatásával végezték el. Az ünnepségen Gudor Kund Botond nagyenyedi esperes mondott köszöntőbeszédet, amelyben a 2Sám 7,1–3 alapján hangsúlyozta, hogy minden épület megújítása mögött egy közösség álma van. Ahol pedig van vágy, akarat és hit, ott templom is van.

K. G.

ÜZENET

ISSN 1223-8848

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár, Eötvös utca (str. Constanța) 1–3. sz.

Telefon: 0731-019404 • Drótposta: uzenet@reformatus.ro

http://www.reformatus.ro/uzenet.html • Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. • A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Tipográfia: IDEA PLUS

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós

Sajtóközpontjának nyomdájában • Felelős vezető: Dávid Zoltán

